

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 8 juli 2022
(OR. en)

2022/0204 (COD)

PE-CONS 45/22

TRANS 479
RELEX 961
CODEC 1100

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om särskilda och tillfälliga åtgärder, med anledning av Rysslands invasion av Ukraina, med avseende på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina i enlighet med landets lagstiftning

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2022/...

av den

**om särskilda och tillfälliga åtgärder, med anledning av Rysslands invasion av Ukraina,
med avseende på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina
i enlighet med landets lagstiftning**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

¹ Europaparlamentets och rådets ståndpunkt av den 7 juli 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt av den ...

av följande skäl:

- (1) Den 24 februari 2022 inledde ryska väpnade styrkor en storskalig invasion på flera platser i Ukraina från Ryska federationen, från Belarus och från icke-regeringskontrollerade områden i Ukraina. Till följd av detta utgör betydande områden av Ukrainas territorium nu områden där det råder väpnad konflikt som miljontals personer har flytt eller flyr från.
- (2) Till följd av denna oprovocerade och oberättigade militära aggression mot Ukraina har miljontals personer fördrivits. Som svar har rådet för första gången fastställt att det föreligger massiv tillströmning till unionen av fördrivna personer som har tvingats lämna Ukraina till följd av en väpnad konflikt i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG¹ genom att anta rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382², där det fastställs vilka kategorier av fördrivna personer som i unionen har rätt till tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt.

¹ Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

² Rådets genomförandebeslut (EU) 2022/382 av den 4 mars 2022 om fastställande av att det föreligger massiv tillströmning av fördrivna personer från Ukraina i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2001/55/EG, med följden att tillfälligt skydd införs (EUT L 71, 4.3.2022, s. 1).

- (3) Körkort ökar rörligheten för innehavarna och underlättar deras dagliga liv eftersom det tillåter dem att framföra motordrivna fordon. Ett yrkeskompetensbevis krävs för att innehavaren ska kunna arbeta som yrkesförare för gods- och persontransport för ett företag som är etablerat i unionen. I den nuvarande situationen främjar båda typerna av handlingar, för personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt, deltagandet i ekonomisk och social verksamhet i deras nya miljö.
- (4) I enlighet med bilaga XXXII till associeringsavtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan¹, har Ukraina anpassat sin rätt till bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG², särskilt för att göra det möjligt att utfärda motsvarande yrkeskompetensbevis för buss- och lastbilschaufförer i internationell trafik.

¹ EUT L 161, 29.5.2014, s. 3.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

- (5) I konventionen om vägtrafik som ingicks i Wien den 8 november 1968 (*Wienkonventionen om vägtrafik*), som Ukraina är part i, föreskrivs vissa regler som gör det möjligt att på vissa villkor erkänna körkort. Emellertid är inte samtliga medlemsstater parter i den konventionen. Dessutom finns det för närvarande ingen harmoniserad unionsram för utbyte av körkort eller yrkeskompetensbevis som utfärdats av tredjeländer som Ukraina. Kraven i samband med ett eventuellt utbyte av körkort fastställs för det mesta i medlemsstaternas nationella lagstiftning eller i befintliga bilaterala avtal mellan dessa medlemsstater och Ukraina. Divergerande krav mellan olika medlemsstater, särskilt när det gäller erkännande av körkort och yrkeskompetensbevis, kan inverka negativt på livet och friheterna för fördrivna personer som flyr Rysslands militära aggression mot Ukraina, vid en tidpunkt då dessa personer är särskilt utsatta.

- (6) I detta sammanhang är det därför lämpligt att ha en gemensam unionsram som är tillämplig på erkännande av körkort som utfärdats av Ukraina och som innehas av personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt. För att minska bördan för sådana personer och för medlemsstaternas myndigheter bör körkort som vederbörligen utfärdats av Ukraina till dessa personer erkännas så länge deras tillfälliga skydd varar, utan att innehavaren behöver byta ut dem.
- (7) Enligt Wienkonventionen om vägtrafik ska körkortsinnehavare uppvisa internationella körkort för att deras rätt att framföra fordon ska erkännas i vissa fall. Sådana körkortsinnehavare kan också åläggas att uppvisa en auktoriserad översättning av sina körkort. Dessa krav utgör emellertid en oproportionerlig börda för de människor som fördrivits från Ukraina och kommer sannolikt inte att uppfyllas i många fall. Det bör därför inte krävas av personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt att sådana handlingar ska uppvisas på unionens territorium. Detta erkännande bör inte påverka tillämpningen av straffrätten och ordningsbestämmelser, som omfattas av territorialitetsprincipen.

- (8) Trots att Ukraina redan har anpassat sin nationella rätt till direktiv 2003/59/EG för förare som utför internationella transporter, måste ukrainska yrkesförare som söker arbete för vägtransportföretag som är etablerade i unionen fortfarande erhålla nödvändig kompetens och slutföra nödvändig fortbildning i en medlemsstat. Det bör därför vara möjligt för medlemsstater att utfärda ett yrkeskompetensbevis för förare, enligt direktiv 2003/59/EG, till de berörda personerna, eller att med en markering ange den särskilda tillfälliga unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” på det relevanta körkortet, till personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt och som innehar ett yrkeskompetensbevis för förare som utfärdats av Ukraina i enlighet med ukrainsk nationell lagstiftning, i syfte att på tillfälliga grunder ge de berörda personerna rättigheter som motsvarar de rättigheter som innehas av de personer som är behöriga att framföra fordon enligt artikel 1 i direktiv 2003/59/EG. I detta syfte får medlemsstaterna anta nationella regler som fastställer omfattningen och varaktigheten av kompletterande obligatorisk utbildning och ett efterföljande prov för att säkerställa att de berörda personerna uppfyller normerna i direktiv 2003/59/EG. I händelse av en anmälan om förlust eller stöld av ett yrkeskompetensbevis för förare som utfärdats av Ukraina bör medlemsstaterna kunna kontrollera, även tillsammans med de behöriga myndigheterna i Ukraina, att den berörda personen innehar ett giltigt yrkeskompetensbevis som utfärdats av Ukraina. Som en kompletterande åtgärd bör det vara möjligt att ange den särskilda tillfälliga unionskoden med en markering på det förartillstånd som utfärdats för föraren.

- (9) Eftersom körkort och yrkeskompetensbevis för förare vanligtvis har en begränsad giltighetstid måste de regelbundet förnyas. Den nuvarande situationen gör det inte möjligt för Ukraina att utföra sina uppgifter på ett normalt sätt, varför befintliga administrativa handlingar kanske inte kan förnyas. Medlemsstaterna bör därför beakta information som Ukraina kan tillhandahålla dem och kommissionen via officiella kanaler.
- (10) Omständigheterna i samband med flykt från krig medför ofta att körkort tappas bort eller blir stulna eller att de lämnas kvar i krigszonen utan att det finns någon omedelbar möjlighet att återfå dem. I sådana fall bör medlemsstaterna tillåtas att utfärda tillfälliga körkort som ersätter de ursprungliga under den tid som det tillfälliga skyddet gäller, under förutsättning att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har möjlighet att kontrollera de uppgifter som lämnats av fördrivna personer, till exempel genom tillgång till Ukrainas nationella register. Sådana tillfälliga körkort bör erkännas ömsesidigt i unionen, och deras administrativa giltighet bör inte överstiga varaktigheten för det tillfälliga skyddet.
- (11) Utfärdandet av tillfälliga körkort vid förlust eller stöld av ukrainska körkort och införandet av kompletterande obligatoriska utbildningstillfällen för innehavarna av yrkeskompetensbevis för förare är frivilliga åtgärder som kan kräva proportionerliga nationella genomförandeåtgärder. Sådana nationella åtgärder bör antas i enlighet med relevanta förfaranden som fastställts i varje medlemsstat.

- (12) Kampen mot bedrägerier och förfalskning är avgörande för att upprätthålla trafiksäkerhet och brottsbekämpning. I detta avseende bör genomförandet av denna förordning åtföljas av administrativt samarbete mellan Ukraina och unionen i syfte att stödja kontrollen av huruvida förarhandlingar som utfärdats av Ukraina är giltiga och äkta.
- (13) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (14) För att minimera den administrativa bördan för medlemsstaterna och undvika ett stort antal förnyelser bör den förfallodag som anges på de förarhandlingar som utfärdas i enlighet med denna förordning motsvara den nuvarande längsta möjliga varaktigheten för det tillfälliga skyddet för fördrivna personer från Ukraina, med beaktande av den möjliga förlängningen av detta i enlighet med artikel 4 i direktiv 2001/55/EG. Trots den förfallodag som anges på handlingarna bör deras giltighet dock överensstämma med varaktigheten för det tillfälliga skyddet.

- (15) Med beaktande av Rysslands invasion av Ukraina och hur brådskanie det är att fastställa särskilda och tillfälliga åtgärder med avseende på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina i enlighet med landets lagstiftning, anses det lämpligt att åberopa det undantag från tidsfristen på åtta veckor som föreskrivs i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till EU-fördraget, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
- (16) Med beaktande av behovet att fastställa särskilda och tillfälliga åtgärder med avseende på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina i enlighet med landets lagstiftning, bör denna förordning utan dröjsmål av brådskanie skäl träda i kraft den femte dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (17) Med hänsyn till de exceptionella omständigheter som berättigar denna förordning och de specifika mål som eftersträvas bör dess tillämpning begränsas i tiden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs särskilda och tillfälliga åtgärder som är tillämpliga på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina i enlighet med dess lagstiftning och som innehas av personer som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382.

Artikel 2

Definition

I denna förordning avses med *förarhandlingar som utfärdats av Ukraina*

- a) körkort som utfärdats av Ukraina och som styrker att, och på vilka villkor en förare är behörig att framföra fordon enligt ukrainsk rätt, eller
- b) yrkeskompetensbevis för förare som utfärdats av Ukraina i enlighet med dess nationella lagstiftning som antagits för att genomföra direktiv 2003/59/EG, enligt artikel 368.1 i, och bilaga XXXII till, associeringsavtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, till förare av vägfordon som utför internationella gods- eller persontransporter på väg och som omfattas av det direktivet.

Artikel 3

Erkännande av körkort som utfärdats av Ukraina

1. Giltiga körkort som utfärdats av Ukraina ska erkännas på unionens territorium när innehavaren åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382, fram till den tidpunkt då det tillfälliga skyddet upphör att gälla. Detta erkännande påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om begränsning, omhändertagande, återkallelse och ogiltigförklaring av körkort på den berörda medlemsstatens territorium, i enlighet med territorialprincipen i straffrätt och ordningsbestämmelser.
2. Om en person som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382 innehar ett giltigt körkort utfärdat av Ukraina, ska medlemsstaterna inte kräva uppvisande av en auktoriserad översättning av detta eller ett internationellt körkort som avses i artikel 41.2 i Wienkonventionen om vägtrafik. Medlemsstaterna får kräva uppvisande av ett pass, ett tillfälligt uppehållstillstånd eller en annan lämplig handling för att kontrollera körkortsinnehavarens identitet.

Artikel 4
Yrkeskompetensbevis och förartillstånd

1. På begäran av en person som innehar ett yrkeskompetensbevis för förare som utfärdats av Ukraina enligt artikel 2 b i denna förordning och som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382, får den medlemsstat där personen har beviljats ett tillfälligt uppehållstillstånd eller den medlemsstat där personen åtnjuter tillräckligt skydd enligt nationell rätt
 - a) genom undantag från punkt 12 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG¹ med en markering ange en särskild tillfällig unionskod ”95.01 (max 06.03.2025)”, som betyder ”Yrkeskompetensbevis – särskilt utfärdande endast under den tid som tillfälligt skydd gäller”, i fält 12 på sidan 2 på den berörda personens körkort, förutsatt att personen även innehar ett körkort av EU-modell som utfärdats av den medlemsstaten, eller

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (EUT L 403, 30.12.2006, s. 18).

- b) till den personen utfärda ett yrkeskompetensbevis för förare med en särskild tillfällig unionskod ”95.01 (max 06.03.2025)” i fält 10 på sidan 2 på den berörda personens körkort som avses i artikel 10.1 i direktiv 2003/59/EG.

Genom undantag från artikel 10.2 i direktiv 2003/59/EG ska en förare som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt och som innehar ett av Ukraina utfärdat yrkeskompetensbevis för förare för godstransporter på väg även ha rätt att förete intyg för den kompetens och utbildning som avses i punkt 4 i den här artikeln i form av det förartillstånd som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009¹, förutsatt att det är försett med unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)”.

Vid tillämpningen av denna förordning ska den utfärdande medlemsstaten ange unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” i förartillståndets avsnitt för anmärkningar i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1072/2009 om den berörda innehavaren uppfyllt utbildnings- och provkraven och miniminormerna för fysisk och psykisk lämplighet enligt denna artikel.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 14.11.2009, s. 72).

2. Yrkeskompetensbeviset för förare och markeringen på körkortet enligt punkt 1 a och b i denna artikel samt förartillståndet enligt punkt 1 andra stycket i denna artikel ska erkännas ömsesidigt inom unionens territorium. Innehavare av sådana yrkeskompetensbevis för förare, sådana körkort som är märkta med den särskilda tillfälliga unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” eller sådana förartillstånd som är märkta med den särskilda tillfälliga unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” ska anses ha uppfyllt kravet på grundläggande kompetens för att få framföra fordon i enlighet med artikel 3 i direktiv 2003/59/EG.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av andra framtida unionsakter om det tillfälliga skyddets varaktighet, och genom undantag från punkterna 4 b och 11 i bilaga I till direktiv 2006/126/EG samt punkt 4 b i bilaga II till direktiv 2003/59/EG, ska sista giltighetsdag för sådana yrkeskompetensbevis för förare eller för den särskilda tillfälliga unionskod som med en markering anges på körkortet vara den 6 mars 2025.

Utan hinder av det datum som anges i de handlingarna ska deras administrativa giltighet motsvara varaktigheten för det tillfälliga skyddet för fördrivna personer från Ukraina enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2001/55/EG, för innehavarens tillräckliga skydd enligt nationell rätt, eller körkortets giltighetstid, beroende på vilket som upphör först. Innehavaren ska underrättas på adekvat sätt om en sådan begränsning.

4. Innan medlemsstaterna utfärdar det yrkeskompetensbevis för förare eller med en markering anger den särskilda tillfälliga unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” på det körkort eller det förartillstånd som avses i punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna kräva att innehavaren av det yrkeskompetensbevis för förare som utfärdats av Ukraina som avses i artikel 2 b genomgår kompletterande obligatorisk utbildning som avslutas med ett prov i syfte att kontrollera att föraren har den kunskapsnivå som krävs enligt avsnitt 1 i bilaga I till direktiv 2003/59/EG.

Den kompletterande obligatoriska utbildningens längd ska vara minst 35 timmar och får inte överstiga 60 timmar, varav minst 2,5 timmars individuell körning enligt avsnitt 2 punkt 2.1 i bilaga I till direktiv 2003/59/EG. Sådan utbildning får genomföras i form av obligatorisk fortbildning enligt vad som anges i avsnitt 4 i bilaga I till direktiv 2003/59/EG. När det gäller de särskilda utbildningsbehov som ska beaktas i detta sammanhang bör tonvikt läggas vid att föraren förvärvar kunskap om reglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006¹.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

När utbildningen avslutats ska medlemsstaternas behöriga myndigheter eller det organ som dessa utsett pröva förarens kunskapsnivå skriftligt eller muntligt eller genom ett datorbaserat prov i utsedda provlokaler.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de nationella regler som antagits i enlighet med denna punkt innan de utfärdar yrkeskompetensbeviset för förare eller anger en markering på körkortet enligt punkt 1.

5. I händelse av förlust eller stöld av ett yrkeskompetensbevis för förare enligt vad som avses i artikel 2 b i denna förordning som innehas av en person som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382, får den medlemsstat där personen har beviljats ett tillfälligt uppehållstillstånd eller där den personen åtnjuter tillräckligt skydd enligt nationell rätt kontrollera, på begäran av den personen, inbegripet hos de behöriga myndigheterna i Ukraina, att personen innehar ett giltigt yrkeskompetensbevis som utfärdats av Ukraina i enlighet med dess nationella lagstiftning och att personen inte innehar en handling som försetts med en markering eller utfärdats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln av en annan medlemsstat.

Efter att ha utfört denna kontroll får den berörda medlemsstaten utfärda yrkeskompetensbeviset för förare eller med en markering ange den särskilda tillfälliga unionskoden ”95.01 (max 06.03.2025)” på körkortet eller på förartillståndet, i enlighet med de förfaranden som anges i punkterna 1–4.

6. Om en person som avses i punkt 1 i denna artikel inte innehar ett körkort av EU-modell utfärdat av en medlemsstat ska medlemsstaterna kräva en granskning genom tillämpning av miniminormerna för fysisk och psykisk lämplighet för att få köra i enlighet med nationell rätt som antagits för att införliva bilaga III till direktiv 2006/126/EG innan ett yrkeskompetensbevis för förare utfärdas eller den särskilda tillfälliga unionskoden markeras på förartillståndet i enlighet med denna artikel.
7. När tillämpningsperioden för fördrivna personer från Ukraina, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2001/55/EG, löper ut ska yrkeskompetensbevis för förare, förartillstånd som utfärdats av medlemsstaterna och den särskilda tillfälliga unionskoden som markeras på förartillståndet i enlighet med den här artikeln bli ogiltiga.

Artikel 5

Förlängning av giltighetstiden för utgångna förarhandlingar som utfärdats av Ukraina

Utan att det påverkar artiklarna 3, 4 och 6 ska medlemsstaterna, om Ukraina antar beslut om att förlänga giltighetstiden för förarhandlingar som utfärdats av Ukraina och som upphört att gälla efter den 31 december 2021, vid tillämpningen av artiklarna 3, 4 och 6 betrakta innehavarna av de relevanta förarhandlingarna som utfärdats av Ukraina som innehavare av en giltig handling, under förutsättning att Ukraina informerar kommissionen och medlemsstaterna om sitt beslut att förlänga giltighetstiden för dessa förarhandlingar. Informationen ska lämnas via lämpliga officiella kanaler.

Artikel 6

Förlust eller stöld av körkort som utfärdats av Ukraina

1. Om en person som åtnjuter tillfälligt skydd eller tillräckligt skydd enligt nationell rätt i enlighet med direktiv 2001/55/EG och genomförandebeslut (EU) 2022/382 anmäler förlust eller stöld av sitt körkort, får den medlemsstat där personen har beviljats ett tillfälligt uppehållstillstånd eller åtnjuter tillräckligt skydd enligt nationell rätt kontrollera, på begäran av den personen, inbegripet med de behöriga myndigheterna i Ukraina, de körkortsbehörigheter som den personen har förvärvat i enlighet med tillämplig lagstiftning i Ukraina och att ingen annan medlemsstat redan har utfärdat ett körkort till den personen i enlighet med denna artikel, särskilt för att fastställa att körkortet inte har begränsats, tillfälligt dragits in eller återkallats.
2. Genom undantag från artikel 11.6 i direktiv 2006/126/EG får en medlemsstat, efter att ha utfört den kontroll som avses i punkt 1 i den här artikeln, utfärda ett körkort av samma kategori eller kategorier till den berörda personen på grundval av den EU-modell som anges i bilaga I till direktiv 2006/126/EG. I sådant fall, och genom undantag från punkt 12 i bilaga I till direktiv 2006/126/EG, ska medlemsstaterna på körkortet införa en särskild tillfällig unionskod ”99.01 (max 06.03.2025)” i fält 12, nämligen ”Särskilt utfärdande giltigt endast under den tid som tillfälligt skydd gäller (förlorat eller stulet UA-körkort)”.

Efter den kontroll som avses i punkt 1 i denna artikel, och före utfärdandet av ett körkort enligt vad som avses i denna punkt för kategorierna AM, A1, A2, A, B, B1 och BE, får medlemsstaterna kräva en granskning genom tillämpning av miniminormerna för fysisk och psykisk lämplighet för att få köra i enlighet med nationell rätt som antagits för att införliva bilaga III till direktiv 2006/126/EG.

Efter den kontroll som avses i punkt 1 i denna artikel, och före utfärdandet av ett körkort enligt vad som avses i denna punkt för kategorierna C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 och D1E, ska medlemsstaterna kräva en granskning genom tillämpning av miniminormerna för fysisk och psykisk lämplighet för att få köra i enlighet med nationell rätt som antagits för att införliva bilaga III till direktiv 2006/126/EG.

3. Det körkort som avses i punkt 2 i denna artikel ska erkännas ömsesidigt i unionen. Utan att det påverkar tillämpningen av andra framtida unionsakter om det tillfälliga skyddets varaktighet, och genom undantag från punkterna 4 b och 11 i bilaga I till direktiv 2006/126/EG, ska sista giltighetsdag för ett sådant körkort vara den 6 mars 2025. Utan hinder av det datum som anges på ett sådant körkort ska dess administrativa giltighetstid motsvara varaktigheten för det tillfälliga skyddet för fördrivna personer från Ukraina enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2001/55/EG eller varaktigheten för innehavarens tillfälliga skydd eller tillräckliga skydd enligt nationell rätt, beroende på vilket som upphör först. Innehavaren ska underrättas på adekvat sätt om en sådan begränsning.

4. Om den kontroll som avses i punkt 1 inte är möjlig ska den berörda medlemsstaten inte utfärda det körkort som avses i punkt 2. I detta fall får medlemsstaten utfärda ett körkort som är giltigt uteslutande på dess territorium till den berörda personen, i enlighet med dess nationella rätt. Ett sådant körkort ska skilja sig från modellen i bilaga I till direktiv 2006/126/EG.
5. När tillämpningsperioden för tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2001/55/EG, har löpt ut ska körkort som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med denna artikel bli ogiltiga.

Artikel 7

Förebyggande av bedrägeri och förfalskning

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna använda alla lämpliga medel för att förebygga och bekämpa bedrägeri i samband med förarhandlingar utfärdade av Ukraina och förfalskning av dem.

Medlemsstaterna får när som helst kontrollera giltigheten hos förarhandlingar som utfärdats av Ukraina. Medlemsstaterna får vägra att erkänna förarhandlingen vid negativt eller uteblivet svar från de ukrainska myndigheter som medlemsstaterna rådfrågat om de rättigheter som åberopas av innehavaren av en av Ukraina utfärdad förarhandling, och när det finns allvarliga tvivel om förarhandlingens äkthet som tyder på att trafiksäkerheten kan äventyras.

Medlemsstaterna får inte tillämpa bestämmelserna i denna förordning på förarhandlingar som utfärdats av Ukraina i elektroniskt format om de inte kan kontrollera deras äkthet, integritet och giltighet.

Artikel 8

Övervakning

Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning var sjätte månad efter förordningens ikraftträdande, huvudsakligen på grundval av information som medlemsstaterna lämnat till kommissionen.

Artikel 9
Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den femte dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Denna förordning ska upphöra att gälla dagen efter det att tillämpningsperioden för tillfälligt skydd för fördrivna personer från Ukraina, enligt artikel 4 i direktiv 2001/55/EG, har löpt ut i enlighet med artikel 6 i det direktivet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
